

ÎNCHEIERE

04 octombrie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

În componenţa:

Preşedintele completului
Judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluţionând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Compania de Asigurări „Garanţie” Societate pe Acţiuni,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Compania
de Asigurări „Garanţie” Societate pe Acţiuni împotriva Societăţii cu Răspundere
Limitată „I&S Taxi” şi Țurcan Vladimir privind încasarea în ordine de regres a
prejudiciului material cauzat în rezultatul accidentului rutier,

împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 26 ianuarie 2017, prin care s-a
admis cererea de apel declarată de Țurcan Vladimir, s-a casează integral hotărârea
Judecătoria Buiucani, mun. Chişinău din 06 aprilie 2016 şi s-a emis o nouă
hotărâre prin care s-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de
Compania de Asigurări „Garanţie” Societate pe Acţiuni,

c o n s t a t ă :

La 17 iulie 2015, CA „Garanţie” SA s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva SRL „I&S Taxi” şi Țurcan Vladimir privind încasarea în ordine
de regres a prejudiciului cauzat.

În motivarea acţiunii reclamantul a indicat că la 13 august 2014 în mun.
Chişinău, în urma accidentului rutier, în care au fost implicate automobilul de
model „Dacia Logan”, cu numărul de înmatriculare KAW 076, condus de Țurcan
Vladimir şi automobilul de model „Nissan Almera”, cu numărul de înmatriculare
CNZ 250, condus de Botnari Alexei, şi în baza procesului-verbal cu privire la
contravenţie din 13 august 2014, vinovat de comiterea accidentului rutier a fost
recunoscut Țurcan Vladimir, care ulterior a fost sancţionat pentru comiterea
contravenţiilor prevăzute de art. 242 alin. (2) şi art. 232 alin. (1) Cod
contravenţional.

Menţiona societatea reclamantă că la data comiterii accidentului rutier,
răspunderea civilă a lui Țurcan Vladimir era asigurată prin contractul de asigurare
obligatorie de răspundere civilă auto seria RCAI-000410747 din 20 septembrie 2013
încheiat între SRL „I&S Taxi” şi CA „Garanţie” SA.

Invoca CA „Garanţie” SA, că a deschis în ordinea stabilită dosarul de daună
nr. AORCA/14-409, iar la 31 octombrie 2014 a achitat persoanei păgubite Botnari
Alexei despăgubirea de asigurare în sumă de 15 276,28 lei, ce se confirmă prin
ordinul de plată nr. 630.

Mai menționa că pe parcursul examinării dosarului de daună s-a depistat că Țurcan Vladimir a condus automobilul fără permis de conducere.

Notează societatea reclamantă că, a solicitat părților soluționarea litigiului pe calea amiabilă, însă prejudiciul material cauzat nu a fost compensat.

Astfel, CA „Garanție” SA cere încasarea în ordine de regres din contul SRL „I&S Taxi” și a lui Țurcan Vladimir a prejudiciului material cauzat în sumă de 15 276,28 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 06 aprilie 2016, s-a admis parțial acțiunea înaintată de CA „Garanție” SA și s-a încasat în ordine de regres din contul lui Țurcan Vladimir în beneficiul CA „Garanție” SA prejudiciul material cauzat în sumă de 15 276,28 lei și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în sumă de 458,28 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3000 lei, iar în total suma de 18734,56 lei, pretențiile privind încasarea solidară a prejudiciului material cauzat din contul SRL „I&S Taxi” fiind respinse ca neîntemeiate.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune se încadrează parțial în prevederile legii.

La 13 aprilie 2016, Țurcan Vladimir a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea înaintată de CA „Garanție” SA.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cât și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017, s-a admis cererea de apel declarată de Țurcan Vladimir, s-a casat integral hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 06 aprilie 2016, și s-a emis o nouă hotărâri după prin care s-a respins integral cererea de chemare în judecată depusă de CA „Garanție” SA împotriva SRL „I&S Taxi” și Țurcan Vladimir privind repararea în ordine de regres a prejudiciului material cauzat în rezultatul accidentului rutier, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt întemeiate.

Astfel, instanța a conchis că, situația juridică în care autovehiculul este condus fără permis de conducere (acțiune ce întrunește elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 231 alin. (2) sau (3) Cod contravențional) și situația în care autovehiculul este condus fără a avea asupra sa permis de conducere, sunt două situații distincte, aceasta din urmă nefiind reglementată de art. 29 lit. c) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule. În speță, apelantul nu a fost vreodată privat de dreptul de conducere a autovehiculelor de categoria celui condus la data comiterii accidentului rutier, iar retragerea permisului și oferirea pe această perioadă a unui permis de conducere provizoriu denotă că acesta dispunea de permisul de conducere la data de 13 august 2014, însă nu-l avea în natură asupra sa, situație ce nu se încadrează în dispozițiile art. 29 lit. c) al Legii cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, CA „Garanție” SA a înaintat cerere de recurs, prin care solicită admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel din 26 ianuarie 2017 cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin referința depusă la 18 septembrie 2017, Țurcan Vladimir solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de CA „Garanție” SA, invocând netemeinicia acestuia.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 26 ianuarie 2017 a fost recepționată de către recurentă la 16 mai 2017 (f.d.129). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 CPC, consideră recursul depus la data de 13 iulie 2017, în termen.

Pledând pentru admiterea recursului în sensul declarat, recurenta consideră că soluția instanței de apel este pripită, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

De asemenea, susțin că instanța de apel examinând apelul a trecut în mod superficial materialul probator anexat la materialele cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de CA „Garanție” SA urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.

432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat CA „Garanție” SA, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr. 45701/99 § 137, ECHR 2001-XII). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă în recursul declarat de către CA „Garanție” SA asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către CA „Garanție” SA, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Compania de Asigurări „Garanție” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Valentina Clevadi

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea